

TRIBUNA

Seguim a l'espera de veure el projecte d'impost sobre la renda

A l'hora d'escriure aquesta tribuna, dilluns, 29 de juliol, al matí, el Govern encara no ha entrat al Registre del Consell General el projecte de llei de l'impost sobre la renda. Mentrestant ha anat explicant els continguts del projecte, com i quan li ha semblat.

Aquesta situació planteja tres qüestions.

La primera i principal és que el cap de Govern ha tornat a incomplir, amb els fets, el que anuncia i promet en discursos i manifestacions públiques.

En el seu discurs de l'orientació política del Govern, el dijous 20 de juny, ens va dir que la setmana següent entraria a tràmit parlamentari el projecte de llei de l'anomenat IRPF. Som molts, jo entre ells, als que, a més, ens va dir que el projecte s'aprovaria en el consell de ministres del 3 de juliol i que s'entraria al Consell General l'endemà.

Cinc setmanes després ignorem si el consell de ministres ha aprovat el projecte, però el que és ben evident és que al Consell General no hi ha pas arribat.

La segona qüestió que es planteja és la del respecte institucional.

El senyor Martí es va fer un tip, durant la campanya electoral i també després, durant els primers mesos del Govern de DA, de destacar la importància de les formes en política.

Tant ho va fer que ho va aixecar al nivell de medalla de distinció de la seva acció política enfront de la que

haviem dut a terme des del nostre Govern, que segons ell no respectava les formes.

Doncs bé, ara i aquí les formes sí que s'han manifestat amb una força intensa i extensa.

El projecte que està pendent de presentar al Consell General ja fou presentat en roda de premsa el dia 8 de juliol i, a més, l'assessor del Govern de DA, Alberto Collado, i el ministre de Finances van participar en un esmorzar públic dimarts passat, dia 23 de juliol, per exposar amb pèls, senyals... i bonificacions frontereres el projecte de llei.

Deixarem de banda el ridícul que ha tornat a fer el Govern de DA havent d'enviar el ministre d'Exteriors a la roda de premsa de l'endemà per desmentir el redactor del projecte de llei en relació amb les bonificacions als treballadors fronterers.

Però constatarem que aquí la qüestió de fons és de principi. Em refereixo a la persistent befa que s'està fent al Consell General.

Tanmateix, se'ns acut una explicació: abans de sotmetre el projecte de llei al tràmit legislatiu, Antoni Martí ha hagut de practicar el seu deure de submissió a un altre control parlamentari: el dels seus vint-i-dos consellers, una bona part dels quals no estan gens conformes amb la presentació del projecte. Per això també el redactor que ha presentat el text en societat l'havia anat a presentar abans, fa dies, al grup parlamentari demòcrata.

Sigui quina sigui la cuina interna de DA, el menys-

preu al Consell General, insisteixo, és ben evident.

Finalment, la tercera i darrera qüestió ja és de fons, del contingut mateix de la proposta.

El Govern que presideix Antoni Martí es veu força: a presentar una proposta que figurava en el nostre programa electoral però no pas al seu.

Les exigències internacionals i el descobriment sobtat que han tingut del món de les relacions econòmiques exteriors els han fet adonar que sense un impost sobre la renda que sigui homologable pel nostre entorn econòmic europeu Andorra mai no podrà establir convenis per impedir la doble imposició.

I sense aquests convenis i la seguretat jurídica que han de comportar, ben poca inversió estrangera arribarà a Andorra per reanimar l'economia productiva.

Ja ho deia, ben clar, el company Víctor Naudi, president de Socialdemocràcia i Progrés (SDP), a l'entrevista del dilluns 22 de juliol a les pàgines 6 i 7 del BONDIA: totes les grans reformes anunciades per Antoni Martí estan pendents.

És així, el problema de DA és que, com assenyala el president d'SDP, "... s'ha demostrat que no tenen programa i que l'únic que han fet és reprendre alguns dels projectes que nosaltres vam impulsar i han seguit els nostres passos. En l'únic punt que estan fent coses és en les relacions exteriors i també en l'àmbit fiscal".

Els assessors i comunicadors que envolten el Govern volien vendre una política èpica però la realitat és tosuda i lletja.

I la nostra realitat és, a més, molt estreta. Comprimeix com un marc les coses que passen al nostre quadre polític. Per això el Govern es mou enmig de la confusió permanent.